

ELFOGADOTT SZÖVEGEK

P8_TA(2017)0501

A gyermekek szexuális bántalmazása, szexuális kizsákmányolása és a gyermekpornográfia elleni küzdelelről szóló irányelv végrehajtása

Az Európai Parlament 2017. december 14-i állásfoglalása a gyermekek szexuális bántalmazása, szexuális kizsákmányolása és a gyermekpornográfia elleni küzdelelről szóló, 2011. december 13-i 2011/93/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv végrehajtásáról (2015/2129(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 3. és 6. cikkére és az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 82. cikkének (2) bekezdésére és 83. cikkének (1) bekezdésére,
- tekintettel az Európai Unió Alapjogi Chartája 7., 8., 24., 47. 48. és 52. cikkére,
- tekintettel a gyermek jogairól szóló 1989. november 20-i ENSZ-egyezményre és az ahhoz csatolt jegyzőkönyvekre,
- tekintettel az Európa Tanács a gyermekek szexuális kizsákmányolással és szexuális visszaéléssel szembeni védelméről szóló, 2007. október 25-i egyezményére,
- tekintettel az Európa Tanács kiberbűnözésről szóló, 2001. november 23-i egyezményére,
- tekintettel az Európa Tanács által elfogadott, a 2016–2021-es időszakra szóló gyermekjogi stratégiára,
- tekintettel a gyermekek szexuális bántalmazása, szexuális kizsákmányolása és a gyermekpornográfia elleni küzdelelről, valamint a 2004/68/IB tanácsi kerethatározat felváltásáról szóló, 2011. december 13-i 2011/93/EU európai parlamenti és a tanácsi irányelvre¹,
- tekintettel a bűncselekmények áldozatainak jogaira, támogatására és védelmére vonatkozó minimumszabályok megállapításáról és a 2001/220/IB tanácsi kerethatározat felváltásáról szóló, 2012. október 25-i 2012/29/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvre²,

¹ HL L 335., 2011.12.17., 1. o.

² HL L 315., 2012.11.14., 57. o.

- tekintettel a gyermek jogairól szóló ENSZ-egyezmény 25. évfordulójáról szóló, 2014. november 27-i állásfoglalására¹,
 - tekintettel a gyermekekkel szemben elkövetett internetes szexuális visszaélésről szóló, 2015. március 11-i állásfoglalására²,
 - tekintettel a Bizottság a gyermekbarát internet európai stratégiájáról szóló 2012. május 2-i közleményére (COM(2012)0196), valamint a Bizottság 2016. június 6-i, „Az internetet és egyéb kommunikációs technológiákat használó gyermekek védelmére irányuló többéves uniós program végső értékelése (biztonságosabb internet)” című jelentésére (COM(2016)0364),
 - tekintettel a Bizottság 2016. december 16-i jelentésére, amelyben értékeli, hogy a tagállamok milyen mértékben tették meg a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy megfeleljenek a 2011/93/EU irányelvnek (COM(2016)0871), valamint a Bizottság 2016. december 16-i jelentésére, amelyben értékeli a 2011/93/EU irányelv 25. cikkében említett intézkedések végrehajtását (COM(2016)0872),
 - tekintettel az internetes szervezett bűnözés általi fenyegetettségéről készített 2016. évi Europol-értékelésre (iOACTA),
 - tekintettel az Európai Unió Alapjogi Ügynökségének a gyermekbarát igazságszolgáltatásról szóló, „A bírósági eljárásokban áldozatként, tanúként vagy peres félként érintett gyermekek álláspontja és tapasztalatai kilenc uniós tagállamban” című 2017. február 27-i jelentésére,
 - tekintettel „A migráns gyermekek védelme” című, 2017. április 12-i bizottsági közleményre (COM(2017)0211),
 - tekintettel eljárási szabályzatának 52. cikkére, továbbá az Elnökök Értekezlete saját kezdeményezésű jelentések készítésére vonatkozó engedélyezési eljárásról szóló, 2002. december 12-i határozata 1. cikke (1) bekezdésének e) pontjára, valamint 3. mellékletére,
 - tekintettel az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság jelentésére, valamint a Kulturális és Oktatási Bizottság és a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság véleményére (A8-0368/2017),
- A. mivel a gyermekekkel szemben elkövetett szexuális visszaélés és a gyermekek szexuális kizsákmányolása súlyosan sérti az alapvető jogokat, különösen a gyermekeknek a jólétükhöz szükséges védelemhez és gondoskodáshoz való jogát, amelyet az Egyesült Nemzetek Szervezetének a gyermek jogairól szóló, 1989. évi egyezménye és az Európai Unió Alapjogi Chartája rögzít;
- B. mivel az Európai Unió Alapjogi Chartájával és az Egyesült Nemzetek Szervezetének a gyermek jogairól szóló egyezményével összhangban az e bűncselekmények elleni küzdelem bármely intézkedésének végrehajtása során az elsődleges szempontnak a gyermek mindenképp felett álló érdekének kell lennie;

¹ HL C 289., 2016.8.9., 57. o.

² HL C 316., 2016.8.30., 109. o.

- C. mivel a 2011/93/EU irányelv átfogó jogi eszköz, amely büntető anyagi jogi és a büntető eljárásjogi, a közigazgatási és szakpolitikai intézkedésekkel, az áldozatok megsegítésére és védelmével kapcsolatos – többek között közigazgatási – rendelkezéseket tartalmaz, és amelynek végrehajtásához a különböző ágazatok szereplőinek – például a bűnüldöző szervek, a bírói kar, a kiskorúak védelme terén aktív szerepet játszó szülői- és családegyesületek, a nem kormányzati szervezetek, az internetes szolgáltatók és mások – szoros bevonására van szükség;
- D. mivel a Bizottság végrehajtási jelentése nem tartalmaz semmilyen statisztikát a gyermekek szexuális bántalmazását tartalmazó vagy terjesztő weboldalak eltávolítására és zárolására vonatkozóan, különösen a tartalom eltávolításának gyorsaságáról, arról, hogy a bűnüldöző szervek milyen gyakorisággal követik nyomon a jelentéseket, a folyamatban levő vizsgálatokba történő beavatkozások elkerülése érdekében szükséges késedelmes lekapcsolásokról vagy a tárolt adatok a bíróságok vagy bűnüldöző szervek általi tényleges használatának gyakoriságáról;
- E. mivel a gyermekek szexuális bántalmazásának felderítésére és az elkövetőkkel szembeni büntetőeljárás lefolytatására irányuló egyik fő kihívás az áldozatok bejelentéseinek hiánya; mivel a fiúk esetében kevésbé valószínű a bántalmazások bejelentése;
- F. mivel a szexuális bántalmazás vagy kizsákmányolás áldozatává vált gyermekek többszörös és tartós fizikai és/vagy lelki traumától szenvednek, amelyek akár felnőttkorukig is elkísérik őket;
- G. mivel a gyermekekkel szemben elkövetett internetes szexuális visszaélés és kizsákmányolás egyre gyakoribb jelenség, és az interneten a bűnözés újabb formái – mint például a bosszúpornográfia és a szexuális zsarolás – vannak kialakulóban, amelyekkel szemben a tagállamoknak konkrét intézkedésekkel kell felvenniük a harcot;
- H. mivel a bűnüldöző hatóságok a gyermekekkel szemben elkövetett szexuális visszaélést ábrázoló anyagokat cserélő fájlcsere és magánhálózatok által támasztott új kihívásokkal szembesülnek; mivel minden lány és fiú figyelmét korán kell felhívni a biztonság megőrzésére, valamint annak fontosságára, hogy tiszteljék mások méltóságát és magánéletét a digitális korban;
- I. mivel a migráns gyerekek – főleg a lányok, de a fiúk jelentős hányada is¹ – különösen ki vannak téve szexuális bántalmazásnak és kizsákmányolásnak, mivel az Európába vezető úton vagy oda érkező emberkereskedők, embercsempészek, kábítószer-kereskedők, prostitúciós hálózatok, valamint más személyek vagy hálózatok kezébe kerülhetnek, akik kihasználják sebezhetőségüket;

¹ Tanulmányok igazolják, hogy a fiúknak különösen nehézséget okoz a szexuális bántalmazás nyilvánosságra hozatala, többek között a férfiakkal szemben támasztott társadalmi elvárásokkal kapcsolatos okok miatt is. Lásd például az Európai Parlament Kutatószolgálat Utólagos Hatásvizsgálatok Osztályának tanulmányát, PE 598.614, 16. oldal, valamint Schaefer, G.A., Mundt, I.A., Ahlers, C.J., és Bahls, C. „A gyermekek szexuális bántalmazása és az áldozatok pszichológiai károsodása: az áldozatok által kezdeményezett online tanulmány eredményei” című cikkét a *Journal of Child Sex Abuse* 21. kötet, 2012., 3. szám, 343–360. oldalán.

- J. mivel a szexoturizmus jelentős számú kiskorú gyermeket, elsősorban lányokat, de a fiúk jelentős hányadát is érinti;
- K. mivel az Európai Unió Alapjogi Chartájának való megfelelés érdekében a 2011/93/EU irányelv (47) preambulumbekzdésében az internetes honlapok blokkolására és eltávolítására vonatkozó intézkedéseknek tiszteletben kell tartaniuk az irányelv 25. cikkében felsorolt biztosítékokat;
- L. mivel szisztematikus felülvizsgálat és metaanalízis megállapította, hogy a fogyatékkal élő gyermekek nem fogyatékos társaikhoz képest háromszor nagyobb valószínűséggel szenvednek el fizikai vagy szexuális erőszakot;
- M. mivel a „gyermekpornográfia” kifejezés használata nem alkalmas a 2011/93/EU irányelv 5. cikkében és 2. cikkének c) pontjában foglalt bűncselekmények meghatározására, és hátrányosan érintheti a kiskorú áldozatokat;

Főbb következtetések és ajánlások

1. egyértelműen elítéli a gyermekek szexuális bántalmazásának vagy kizsákmányolásának minden formáját, valamint a gyermekek erőszakos és visszaélészerű viktimizációját minden szinten; üdvözlí, hogy az Európa Tanács elfogadta a gyermekek jogairól szóló stratégiáját (2016–2021); felszólítja az összes uniós intézményt és tagállamot, hogy tegyék meg a megfelelő intézkedéseket a fizikai és pszichológiai erőszak minden formájának megakadályozása érdekében, beleértve a fizikai és szexuális bántalmazást és a szexuális kizsákmányolást, és védje meg ezektől a gyermekeket; felszólítja az összes uniós intézményt és tagállamot, hogy tegyenek egységes és hatékony lépéseket a szexuális zaklatás és kizsákmányolás felszámolására és általában a gyermekek elleni összes szexuális bűncselekmény felszámolására; felszólítja az uniós intézményeket és a tagállamokat, hogy tekintsék prioritásnak a gyermekek védelmét az olyan politikák meghatározása és végrehajtása során, amelyek negatív hatással lehetnek rájuk;
2. úgy véli, hogy a 2011/93/EU irányelv szilárd és átfogó jogi keretet képez a gyermekek szexuális bántalmazása és szexuális kizsákmányolása elleni küzdelemhez; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a tagállamok jelentős késedelmet szenvednek az irányelv átültetése és végrehajtása terén, különösen azon rendelkezések tekintetében, amelyek a megelőzésre, felderítésre és büntetőeljárás alá vonásra, valamint az áldozatok védelmére és támogatására vonatkoznak, továbbá amiatt, hogy az irányelvben rejlő összes lehetőséget még aknázták ki; sürgeti a tagállamokat, hogy fokozzák erőfeszítéseiket az irányelv teljes körű és helyes átültetése érdekében; ezért felhívja a tagállamokat annak biztosítására, hogy a gyermekáldozatok védelme és segítése, valamint a gyermekekkel szemben elkövetett szexuális visszaélés elleni zéró tolerancia biztosítása érdekében a jogi átültetés hatékony végrehajtás formájában történjék;
3. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a Bizottság nem tudta a 2011/93/EU irányelv 28. cikkében meghatározott határidőn belül végrehajtási jelentéseit benyújtani, és hogy a Bizottság által benyújtott két értékelő jelentés csak a tagállamok nemzeti jogába történő átültetést írja le, és nem értékelte teljes mértékben az irányelv teljesítését; kéri a tagállamokat, hogy működjenek együtt és juttassák el a Bizottsághoz az irányelv végrehajtásával kapcsolatos összes vonatkozó információt, ideértve a statisztikákat is;
4. úgy véli, hogy a gyermekekkel szemben elkövetett ilyen bűncselekményekre a „gyermekkel való szexuális visszaélést bemutató anyag” kifejezés megfelelőbb, mint

a „gyermekpornográfia”; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a „gyermekpornográfia” helyett fogadják el a „gyermekkel való szexuális visszaélést bemutató anyag” kifejezést; hangsúlyozza azonban, hogy az új terminológia semmilyen módon nem korlátozhatja a 2011/93/EU irányelv 5. cikke és 5 cikke c) pontja által a „gyermekpornográfia” kategóriájába sorolt bűncselekmények körét;

5. sajnálatosnak tartja, hogy a Bizottság végrehajtási jelentése nem említi meg, hogy értékelte-e az INHOPE rendszer hatékonyságát, amikor jelentéseket küld harmadik országbeli partnereknek;
6. sajnálatosnak tartja, hogy a Bizottság nem gyűjtött adatokat az alkalmazott zárolás típusairól; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy az egyes országokban nem tettek közzé adatokat a zárolási listán szereplő weboldalak számáról; sajnálatosnak tartja, hogy a biztonsági módszerek – mint például a titkosítás – használatának értékelése nem történt meg annak biztosítása érdekében, hogy a zárolási listák ne szivároghassanak ki és ezáltal komoly kontraproduktív hatást fejtsenek ki; üdvözli, hogy miután a Bizottság 2011-ben a kötelező zárolást támogatta, ezt követően ezzel az állásponttal egyértelműen felhagyott;

Büntető anyagi jog (az irányelv 3., 4. és 5. cikke)

7. tudomásul veszi, hogy a 2011/93/EU irányelv büntető anyagi jogi rendelkezéseit a tagállamok átültették; mindazonáltal aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy egyes tagállamok még nem ültették át teljesen a szexuális kizsákmányolással kapcsolatos bűncselekményekre vonatkozó rendelkezéseket (4. cikk), az arra vonatkozó rendelkezéseket, amikor a szexuális visszaéléssel kapcsolatos bűncselekményeket a gyermekkel kapcsolatban álló, elismert bizalmi vagy hatalmi helyzettel vagy befolyással rendelkező személy követte el (3. cikk (5) bekezdés i) pont) vagy a gyermek különösen kiszolgáltatott helyzetével visszaélő személy követte el (3. cikk (5) bekezdés ii) pont), továbbá a jogi személyek felelősségére vonatkozóakat (12. cikk);
8. különösen úgy véli, hogy a tagállamoknak minden erőfeszítést meg kell tenniük a gyermek elleni szexuális visszaéléseket elkövetők, valamint a gyermekek szexuális kizsákmányolását és szexuális bántalmazását segítő, támogató vagy felbújtó egyének vagy jogi személyek büntetlensége elleni küzdelem terén; úgy véli, hogy rendkívül fontos, hogy a tagállamok biztosítsák a természetes és a jogi személyek felelősségre vonását abban az esetben, ha a jogi személy egyik tagjával szembeni ellenőrzés vagy felügyelet hiánya tette lehetővé vagy könnyítette meg bűncselekmények elkövetését;
9. különösen aggódik az internetes dimenzió gyermekekre jelentett veszélyei és kockázatairól, különösen a gyermekek interneten keresztül történő toborzása, az online csábítás és a felbujtás egyéb formái miatt; úgy véli, hogy ezért megoldásokat kell találni az ilyen veszélyes gyakorlatok azonosítására, bejelentésére és vizsgálatára; hangsúlyozza, hogy szükség van a gyermekek online védelmének fokozására, és ezzel egy időben az online környezet veszélyeiről tájékoztató programok indítására;
10. emlékezteti a Bizottságot, hogy az online tartalomakra vonatkozó korlátozásokat jogszabályban kell rögzíteni, jól megfogalmazott, arányos, legitim módon és egyértelmű cél érdekében;
11. aggasztónak tartja a gyermekek szexuális kizsákmányolását bemutató élő internetes közvetítések számának növekedését, amelyekben az agresszorok rendkívül ügyesnek és

innovatívnak bizonyulnak a technológiai vívmányok felhasználásában; ezért minden tagállamnak törekednie kell az olyan innovatív műszaki megoldások kiépítésére, amelyek felderítik és zárólják az ilyen tartalmakhoz való hozzáférést és ugyanakkor korlátozzák az ilyen szolgáltatások megfizetését;

12. hangsúlyozza, hogy foglalkozni kell az online bűnözés új formáival, például a bosszúpornóval és a szexuális zsarolással, amely sok fiatalt, különösen a serdülőkorú lányokat érinti; felhívja a tagállamok bűnüldöző és igazságügyi hatóságait, hogy konkrét intézkedéseket fogadjanak el a bűncselekmények ezen új formája ellen, továbbá felszólítja az internetszolgáltatókat, a forródrótokat, a nem kormányzati szervezeteket és az összes érintett szervet, hogy vegyék ki részüket a közös felelősségvállalásból, ugyanakkor törekedjenek a bűncselekmények leküzdésére megoldást találni, ideértve a rendelkezésre álló technológiák jobb felhasználását és új technológiák kifejlesztését az online bűncselekményeket elkövetők azonosításának megkönnyítése érdekében;
13. ismételten felhívja a figyelmet az egyének azon jogára, hogy döntsenek személyes adataik sorsáról, különösen a személyes adatok felhasználásának, nyilvánosságra hozatalának kizárólagos jogára, valamint a személyes adatok tárolásának megszüntetéséhez való jogra, amely a méltóságot veszélyeztető tartalmak azonnali eltávolítására való lehetőségként van meghatározva;
14. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy azok a tagállamok, amelyek még nem tették meg, az online csábításon túl a gyermekek interneten történő zaklatását vagy csalogatását is tegyék büntethetővé; emlékeztet arra, hogy az interneten történő zaklatás az, amikor egy felnőtt személy az interneten azért kommunikál egy kiskorúval vagy egy általa kiskorúnak vélt személlyel, hogy később bűncselekményt kövessen el ellene;
15. sajnálatosnak tartja, hogy a vonatkozó esetekben nem állnak rendelkezésre statisztikák a berendezések lefoglalására használt büntetőjogi eljárások alkalmazására vonatkozóan;

Nyomozás és büntetőeljárás

16. megjegyzi, hogy számos tagállam még nem teljesítette a bűncselekmények elkövetőinek az áldozat nagykorúvá válását követő megfelelő időben történő bíróság elé állítására vonatkozó követelményt; arra ösztönzi ezért a tagállamokat, hogy biztosítsák, hogy a jogszabály által előírt időkorlát – amelyen belül e bűncselekményeket jelenteni lehet és amelyek ügyében büntetőeljárást lehet megindítani – kellő hosszúságú legyen, és legalább akkor kezdődjön, amikor a gyermekáldozat nagykorúvá vált, hogy biztosítva legyen, hogy a bűncselekmény ügyében le lehessen folytatni a büntetőeljárást;
17. hangsúlyozza, hogy fontos a 17. cikk végrehajtása, hogy a tagállamok kötelesek legyenek biztosítani, hogy joghatóságuk kiterjedjen azokra a helyzetekre, amikor a bűncselekményeket a területükről elért informatikai és kommunikációs technológia (ikt) segítségével követték el, függetlenül attól, hogy az a területükön található-e; hangsúlyozza, hogy az igazságügy- és belügyminiszterek 2016. január 26-i nem hivatalos találkozásán elhangzottaknak megfelelően konkrét elemeket kell kidolgozni a számítógépes bűnözésre vonatkozó joghatósággal kapcsolatos közös uniós megközelítés érdekében;
18. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a 2011/93/EU irányelvben felsorolt bűncselekményeket nem tartalmazzák a tagállamok nemzeti jogszabályai a területen kívüli joghatóság tekintetében; sajnálatosnak tartja, hogy egyes tagállamok garantálják, hogy a külföldön

elkövetett szexuális bűncselekmények esetében a sértett panasztétele nélkül is lefolytatják a büntetőeljárást; felhívja a tagállamokat, hogy hatékonyan kezeljék ezeket a hiányosságokat;

19. felszólítja a tagállamokat, hogy nyújtsanak megfelelő pénzügyi és humán erőforrásokat a bűnüldöző és igazságügyi szervek számára a gyermekek szexuális bántalmazásának és kizsákmányolásának leküzdésére, beleértve a rendőrség és a nyomozók speciális képzését is; kéri, hogy a Bizottság és a tagállamok növeljék az áldozatok azonosítására szánt forrásokat, és sürgeti, hogy az a kilenc tagállam, amely még nem ültette át a 2011/93/EU irányelv 15. cikkének az áldozatok azonosítására vonatkozó (4) bekezdését, hogy ezt haladéktalanul tegye meg, és ezt a rendelkezést a megfelelő eszközökkel és erőforrásokkal ellátott különleges nyomozócsoportok felállításával hajtsa végre;
20. sajnálatosnak tartja, hogy a gyermekek szexuális bántalmazása és különösen a kizsákmányolás területén elkövetett bűncselekmények számáról pontos statisztikák és adatok még mindig hiányoznak a be nem jelentett esetek magas aránya, az elkövetés új formái, valamint a különböző tagállamokban alkalmazott meghatározások és módszertanok közötti eltérések miatt;
21. hangsúlyozza, hogy a gyermekekkel szemben elkövetett internetes szexuális visszaélés eseteinek felderítése és büntetőeljárás alá vonása során a bűnüldöző és igazságügyi hatóságok előtt álló nehézségek többek között abból erednek, hogy a nyomozások sokszor határokon átnyúló dimenzióval rendelkeznek vagy digitális bizonyítékoktól függenek; a technológiai fejlődés gyors ütemének követése érdekében rámutat különösen a digitális nyomozási technikák korszerűsítésének szükségességére;
22. felszólítja a tagállamokat, hogy erősítsék meg a bűnüldöző hatóságaik közötti együttműködést, többek között a közös nyomozócsoportok fokozott alkalmazása révén; sürgeti a hatóságokat, hogy ismerjék el, hogy a forródrót-szolgálatokra és az iparra való támaszkodás kontraproduktív lehet, és csak a gyermekek szexuális bántalmazása elleni küzdelem kiszervezését szolgálja;
23. felszólítja a tagállamokat, hogy a 2011/93/EU irányelv rendelkezéseit időtálló módon alkalmazzák; sürgeti az ipart és az internetszolgáltatókat, hogy a legkorszerűbb technológiát alkalmazzák, és olyan innovatív megoldásokba fektessenek be, amelyek növelik az elkövetők azonosításának és büntető eljárás alá vonásának lehetőségét, valamint az online bűnözői hálózatok felszámolását és az áldozatok védelmét;
24. aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy az internetszolgáltatók a szolgáltatói szintű hálózati címfordító technológiákat (NAT CGN) alkalmazzák, amelyek lehetővé teszik, hogy több felhasználónak egyidejűleg azonos legyen az IP-címe, ami veszélyezteti az online biztonságot és felelősség megállapítását; felszólítja a tagállamokat, hogy ösztönözzék az internetszolgáltatókat és a hálózatüzemeltetőket az egy IP-címre jutó felhasználók számának korlátozásához szükséges intézkedések meghozatalára, a CGN-technológiák alkalmazásának fokozatos megszüntetésére és a 6-os verziószámú internetprotokoll-címek (IPv6) legújabb generációjának mihamarabbi alkalmazásához szükséges beruházások elvégzésére;
25. felszólítja a tagállamokat, hogy növeljék a rendőrségi és igazságügyi együttműködést, valamint arra, hogy teljes mértékben használják ki az Europol – különösen az AP Twins és a Számítástechnikai Bűnözés Elleni Európai Központ keretében – és az Eurojust kínálta uniós együttműködés meglévő eszközeit, ezáltal biztosítva az elkövetők és

lehetséges segítők sikeres felderítését és bíróság elé állítását; hangsúlyozza, hogy az Europol és az Eurojust számára e tekintetben biztosítani kell a feladataik ellátásához szükséges megfelelő erőforrásokat, és arra ösztönzi a tagállamokat, hogy osszák meg a bevált gyakorlatokat;

26. felhívja a tagállamokat, hogy különösen az emberkereskedelemnek, az embercsempészetnek és a szexuális kizsákmányolásnak kitett migráns gyermekek – főként a lányok, de fiúk is – kereskedelme és csempészete terén fokozzák a rendőrségi és igazságügyi együttműködést; az eltűnt gyermekek felkutatása, valamint az adatbázisok közötti átjárhatóság érdekében a hatóságok közötti fokozott együttműködésre és gyors információcserére hív fel; felszólítja a tagállamokat, hogy fogadjanak el valamennyi érintett szereplőt bevonó holisztikus megközelítést, és fokozzák az együttműködést a bűnüldöző hatóságokkal, a szociális szolgálatokkal és a civil társadalommal; elismeri a civil társadalomnak a kiszolgáltatott gyermekek azonosításában játszott fontos szerepét, tekintettel arra, hogy a migráns gyermekek nincsenek bizalommal a bűnüldöző hatóságok iránt;
27. arra ösztönzi a tagállamokat, hogy a gyermek-szexturizmus leküzdése és az elkövetők és segítők bíróság elé állítása érdekében fokozzák erőfeszítéseiket, figyelembe véve valamennyi érintett szereplő felelősségét;
28. úgy véli, hogy a tagállamokat ösztönözni kell arra, hogy építsék ki a szexturizmus elleni küzdelemre szakosodott nemzetközi hálózatot, amellyel olyan kormányzati politikák párosulhatnak, mint például a veszélyes térségekben levő családok és gyermekek megsegítésére összpontosító finanszírozási programok;

Megelőzés (az irányelv 22., 23. és 24. cikke)

29. felhívja a tagállamokat, hogy vezessenek be hatékony megelőző és intervenció programokat, többek között a gyermekekkel kapcsolatba kerülő hivatalos nevelők, a szülői egyesületek és az érintettek számára szervezett rendszeres képzési programokat, hogy jobban fel lehessen mérni a bűncselekmények elkövetésének kockázatát;
30. sürgeti a tagállamokat, hogy a gyermekek és a kiskorúak védelmével foglalkozó szülők egyesületével, valamint az érintett civil társadalmi szervezetekkel együttműködve tegyék meg a megfelelő intézkedéseket, például a figyelem felkeltését, megelőző kampányokat, a hatóságok, a szülők, a tanárok, a gyermekek és a kiskorúak számára nyújtott képzést és külön oktatási programokat, a médiaműveltség, az online biztonság és a családi értékek (például a kölcsönös felelősség, a tisztelet és a gondoskodás), az emberi méltóság, az önbecsülés, az erőszakmentesség, és általánosságban a gyermekek jogainak a szexuális bántalmazás és a szexuális kizsákmányolás minden formája elleni védelme érdekében;
31. felszólítja az uniós intézményeket és a tagállamokat, hogy hozzanak létre egy többlépcsős gyermekvédelmi rendszert a gyermek legfőbb érdeke és alapvető jogainak teljes tiszteletben tartása mellett annak érdekében, hogy egyértelmű üzenetet fogalmazzanak meg arról, hogy a gyermekek fizikai, szexuális és érzelmi bántalmazásának minden formája elfogadhatatlan, és törvény által büntetendő;
32. ösztönzi a tagállamokat, hogy minden érdekelt féllel, köztük a tanárokkal, az oktatókkal, a bűnüldöző hatóságokkal, osszák meg a csábítás és a gyermekek online biztonságára leselkedő veszélyek egyéb formáinak témájában az oktatási anyagok és a

képzési programok bevált gyakorlatait; arra ösztönzi a tagállamokat, hogy hozzanak létre ambiciózus oktatási programokat mind a szülők, mind pedig a fiatalok számára, amelyek révén megismerhetik az internettel összefüggő veszélyeket és arra bátorítják őket, hogy elsősorban a gyermekek számára létrehozott forróvonalakon keresztül bejelentsék az olyan cselekményeket, amelyeknek tanúi vagy áldozatai voltak; rendkívül fontosnak tartja, hogy a szülőket iránymutatásokkal lássák e, hogy fel tudják mérni azokat a kockázatokat, amelyekkel gyermekük szembesülhet, és felismerjék az esetleges online szexuális zaklatás korai jeleit; felhívja a szolgáltatókat, hogy fokozzák az internethasználatban különösen a gyermekek számára rejlő kockázatokkal kapcsolatos tudatosság fokozására irányuló erőfeszítéseiket interaktív eszközök és tájékoztató anyagok kidolgozása révén;

33. sürgeti a tagállamokat, hogy jogszabályaikban vezessék be a gyermekekhez kapcsolódó tevékenységekre vagy álláshelyekre jelentkező vagy önkénteskedni kívánó személyek büntügyi előéletének kötelező kivizsgálását, és hogy rendszeresen osszák meg az információkat a gyermekekre veszélyt jelentő személyekről;
34. felszólítja a tagállamokat a gyermekekkel szemben szexuális bűncselekményeket elkövetők információinak megosztására, hogy megakadályozzák, hogy a szexuális bűncselekményeket elkövetők észrevétlenül az egyik tagállamból egy másikba költözessenek gyermekekkel vagy gyermekgondozási intézményekben való munkavégzés vagy önkénteskedés céljából; ösztönzi a tagállamokat, hogy fokozzák a büntetőítéletekre és eltiltásokra vonatkozó információmegosztást, és biztosítsák az elkövetőkről a nemzeti nyilvántartáson belüli rendszeres és koherens adatgyűjtést; sürgeti a tagállamokat, hogy teljesítsék a 2011/93/EU irányelv 22. cikke szerinti kötelezettségeiket, és biztosítsanak hatékony, tudományos szempontból felülvizsgált bűnmegelőzési programokat és intézkedéseket azok számára, akik attól tartanak, hogy a gyermekeket szexuálisan bántalmazni fogják és az irányelv 3–7. cikkében említett egyéb bűncselekményeket fogják elkövetni;
35. megjegyzi, hogy egyes tagállamok erre a célra operatív rendszert és a gyermekek szexuális bántalmazásának kivizsgálására szolgáló igazságügyi képességeket fejlesztettek ki; megjegyzi azonban, hogy a tagállamok többségének nincs speciális nyomozati szolgálata, sem pedig pénzügyi eszközei olyan büntügyi szakértői eszközök beszerzésére, mint az online nyomozás lehetővé tételére szolgáló speciális szoftver; javasolja ezért, hogy az EU támogassa ezeket a szolgáltatásokat azáltal, hogy szükség esetén biztosítja a megfelelő pénzeszközöket;
36. megállapítja, hogy a gyermekekkel szembeni szexuális visszaéléseket és a gyermekek szexuális kizsákmányolását az esetek többségében ritkán jelzik a bűnüldöző hatóságoknak; kéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy tegyenek megfelelő lépéseket a visszaélések gyermekek általi bátrabb és gyakoribb bejelentése érdekében, és vegyék fontolóra rendszeres közvetlen bejelentési mechanizmusok létrehozását;
37. felszólítja a tagállamokat, hogy dolgozzanak ki vagy erősítsék meg a gyermek-segélyvonalakat, amelyek segítséget és támogatást nyújtanak a szexuális visszaélések vagy kizsákmányolás áldozataul eső gyermekeknek, és amelyek biztosítják a gyermekek meghallgatáshoz való alapvető jogát; kéri a tagállamokat, hogy biztosítsák a segélyvonalak 24 órás rendelkezésre állását, hozzáférhetőségüket különböző kommunikációs eszközökkel, titkosságukat, költségmentességüket nemcsak a gyermek, hanem a segélyvonalak számára is, a nemzeti gyermekvédelmi rendszereken belüli

egyértelmű helyzetüket, és garantálják e segélyvonalak strukturális és hosszú távú finanszírozását;

Az áldozatok segítése és védelme (az irányelv 18., 19. és 20. cikke)

38. felhívja a tagállamokat, hogy teljes körűen hajtsák végre a bűncselekmények áldozatainak jogairól szóló 2012/29/EU irányelvet, és hozzanak konkrét intézkedéseket a gyermekáldozatok védelmére, és osszák meg a bevált gyakorlatokat annak biztosítására, hogy a gyermekek megfelelő segítséget és támogatást kapjanak a teljes büntetőeljárás során és azt követően is;
39. üdvözli, hogy a gyermekek védelme érdekében néhány tagállamban – például a Barnhuset Svédországban – bevált gyakorlatokat fogadtak el; felhívja a tagállamokat, hogy a gyermekek másodlagos viktimizációjának elkerülése érdekében helyezzenek hangsúlyt a jogi segély, valamint a pszichológiai támogatás és segítség nyújtására; arra ösztönzi a tagállamokat, hogy regionális és nemzeti szinten is indítsanak figyelemfelkeltő kampányokat a kiskorú áldozatok támogatása és a közvélemény kultúrájának megváltoztatása érdekében, hogy elkerüljék az áldozathibáztatást, ami további megrázkódtatásokat okozhat a visszaélések kiskorú áldozatainak;

Eltávolítás és zárolás (25. cikk)

40. üdvözli, hogy a tagállamok jogszabályokat és közigazgatási intézkedéseket léptettek életbe a területükön üzemeltetett, gyermekkel való szexuális visszaélést bemutató anyagokat tartalmazó internetes oldalak eltávolítására; felszólítja a tagállamokat, hogy maradéktalanul hajtsák végre a 2011/93/EU irányelv 25. cikkét, és biztosítsanak elsőbbséget a gyermekekkel szemben elkövetett szexuális visszaélést ábrázoló anyagok megfelelő biztosítékok melletti gyors eltávolításának; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a tagállamoknak csak a fele illesztett jogszabályaiba olyan rendelkezéseket, amelyek lehetővé teszik, hogy a területükön üzemeltetett ilyen weboldalak felhasználói esetében hozzáférésüket zárolják; emlékeztet arra, hogy a gyermekekkel való szexuális visszaélést bemutató anyagok terjesztése elleni küzdelemben az eltávolítási intézkedések a zárolásnál hatékonyabbak, mivel ez utóbbinál a tartalom nem kerül törlésre;
41. sajnálatát és aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy – ugyan a Bizottság megemlíti, hogy néhány tagállamban nincsenek funkcionális „értesítési és eltávolítási” eljárások – tizenhat évvel a 2000/31/EK irányelv (az elektronikus kereskedelemről szóló irányelv) hatályba lépése után nem jelezte, hogy intézkedéseket fog tenni annak érdekében, hogy az uniós jogot betartsák a tagállamok;
42. felszólítja a Bizottságot, hogy tegyen további erőfeszítéseket annak érdekében, hogy összegyűjtse az ahhoz szükséges információkat, hogy meg lehessen állapítani milyen eljárásokat alkalmaznak az olyan tagállamokban, ahol nincsen funkcionális értesítési–eltávolítási eljárás és nincsenek érvényben büntetőjogi intézkedések, és indítson kötelezettségsgézési eljárást a tagállamok ellen, amennyiben úgy találja, hogy nem tartják be a 2000/31/EK irányelvben ezzel kapcsolatosan megállapított kötelezettségeket;
43. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a Bizottság nem értékelte a zárolási listák biztonságát és a zároláshoz használt technológiákat azokban az országokban, amelyek végrehajtották az intézkedéseket, a biztonsági intézkedéseket, például a zárolási listák tárolásához és

közléshez szükséges titkosítást, és hogy nem végezte el az intézkedés hatékonyságának érdemi elemzését;

44. megjegyzi, hogy a 2011/93/EU irányelv nem írja elő a kötelező zárolást; elismeri, hogy a zárolás nem megbízható és nem is az egyetlen technológia; hatékony igazságügyi és bűnüldözési intézkedések keretében javasolja a gyermekekkel való visszaélést, a gyermekek kizsákmányolását és a gyermekekkel szemben elkövetett szexuális visszaélést ábrázoló anyagok forrásnál történő eltávolítását;
45. sürgeti a tagállamokat, hogy az internetes iparággal együttműködve gyorsítsák fel a még mindig túl hosszadalmas értesítési–eltávolítási eljárásokat, és az online iparággal, az Eropollal és az Eurojusttal közösen hozzanak létre partnerségeket annak megakadályozására, hogy a hálózatokat és rendszereket feltörve és az ezekkel való visszaélés révén gyermekekkel szemben elkövetett szexuális visszaélést ábrázoló anyagokat terjesszenek;
46. felszólítja a tagállamokat, hogy abban az esetben, ha a tartalom harmadik országokból üzemeltetett weboldalakon érhető el, a tartalom gyors eltávolítása érdekében fokozzák együttműködésüket az adott harmadik országokkal és az Interpollal;
47. ajánlja, hogy a gyermekkel való szexuális visszaélést bemutató anyagot tartalmazó weboldalak feketelistáját rendszeresen aktualizálják az illetékes hatóságok és küldjék meg az internetszolgáltatók számára a túlblokkolás elkerülése és az arányosság biztosítása érdekében; ajánlja emellett az ilyen weboldalak feketelistáinak megosztását a tagállamok között, az Europollal és annak Számítástechnikai Bűnözés Elleni Európai Központjával, valamint az Interpollal; e tekintetben úgy véli, hogy alkalmazni lehetne az automatikus képfelismerést magában foglaló újonnan kifejlesztett kivonatolási (hashing) technológiát; hangsúlyozza, hogy minden alkalmazott technológiát szigorúan meg kell vizsgálni a hackelés, a visszaélés vagy a kontraproduktív hatások kiküszöbölése, vagy legalábbis minimálisra csökkentése érdekében;
48. ösztönzi, hogy az INHOPE-hálózat tagjaival együttműködve hozzon létre biztonságos névtelen bejelentési mechanizmust a Deep Web hálózatokról, például a TOR hálózaton található Dark Net hálózatról, és biztosítson a sajtószervek által a visszaéléseket bejelentők számára biztosíthatóhoz hasonló, magas szintű anonimitást annak érdekében, hogy lehetővé váljon az ilyen hálózatokat használók számára, hogy a gyermekek szexuális bántalmazásával kapcsolatos anyagokról szóló információt megosszák vagy bejelentsék;
49. sürgeti a tagállamokat, hogy kötelezzék az internetszolgáltatókat az infrastruktúrájukban észlelt, gyermekpornográfiával kapcsolatos anyagok bűnüldöző hatóságoknak és nemzeti hatóságoknak történő proaktív jelentésére; felszólítja a Bizottságot, hogy folytassa az Európai Hálózatfinanszírozási Eszköz (CEF) keretében nyújtott finanszírozását, hogy a forródrót-szolgálatok az illegális internetes tartalom kezelésére vonatkozó megbízatásuk teljesítéséhez a megfelelő forrásokkal rendelkezhessenek;
50. elismeri, hogy a civil társadalmi szervezetek – például az INHOPE Network of Hotlines, többek között az egyesült királyságbeli Internet Watch Foundation is – aktív és támogató szerepet töltenek a gyermekekkel szemben elkövetett szexuális visszaélést interneten ábrázoló anyagokkal szembeni küzdelem terén; sürgeti a Bizottságot, hogy az INHOPE-pal együttműködve állapítsa meg és hajtsa végre a legjobb gyakorlatokat, különös tekintettel a statisztikai jelentésekre és a bűnüldözési szervekkel való hatékony

együttműködésre; sürgeti azokat a tagállamokat, amelyek ezt még nem tették meg, hogy hozzanak létre ilyen forródrótokat, és úgy véli, hogy engedélyezni kell számukra, hogy proaktív módon a gyermekek szexuális zaklatását ábrázoló online tartalmak után kutassanak;

51. sürgeti azokat a tagállamokat, amelyek ezt még nem tették meg, hogy haladéktalanul fogadjanak el biztonságos és a gyermekek iránt érzékeny jelentéstételi és tanácsadási mechanizmusokat, például a telefonos segélyvonalakat vagy az e-mail címmel rendelkező internetes forróvonalakat, vagy táblagépen vagy okostelefonon használható alkalmazásokat, amelyekben az internetes felhasználók – akár névtelenül – bejelenthetik, ha gyermekpornográfiát találtak online, és amelyek képesek gyorsan értékelni ezt a bejelentett tartalmat, és adott esetben az értesítési-eltávolítási eljárásokat alkalmazni, illetve a területükön kívül tárolt tartalmat is eltávolítani; a forródrót-szolgálatok egyértelmű elismerését és megerősítését kéri, és arra ösztönzi a tagállamokat, hogy megfelelő költségvetéssel és szakképzettséggel rendelkező szakemberekkel rendelkezzenek; úgy véli, hogy ezeknek a forródrót-szolgálatoknak a nyilvánosságtól kapott bejelentéseken kívül lehetővé kell tenni, hogy az interneten proaktív módon keressék a gyermekekkel való szexuális visszaélést bemutató anyagokat;
52. hangsúlyozza, hogy szükség van uniós szintű tájékoztatási programok elősegítésére és támogatására, amelyek lehetővé teszik a nyilvánosság számára, hogy az interneten található illegális vagy gyermekekre káros tartalmakra felhívják az illetékes hatóságok figyelmét;
53. felszólítja a Bizottságot, hogy továbbra is rendszeresen tájékoztassa a Parlamentet arról, hogy a tagállamok megfelelnek-e az irányelvben foglaltaknak, lebontott és összehasonlítható adatokat szolgáltatva a tagállamoknak a gyermekek offline és online szexuális zaklatásának és kizsákmányolásának megelőzése és leküzdése terén végzett teljesítményével kapcsolatban; felszólítja a Bizottságot, hogy terjesszen elő átfogóbb jelentést az irányelv végrehajtásáról kiegészítő információkat és statisztikákat tartalmazva a gyermekek szexuális bántalmazásával foglalkozó weboldalak eltávolításáról és zárolásáról, statisztikát a jogellenes tartalom 72 órán túli eltávolításának üteméről, valamint a bejelentett bűncselekmények bűnüldöző hatóságok általi nyomon követéséről, az eltávolításban tapasztalható késedelmekről, amelyek a folyamatban lévő nyomozások megzavarásának elkerülése érdekében alakulnak ki, a tárolt adatok bírósági és bűnüldöző hatóságok általi felhasználásáról, valamint a forródrót-szolgálatok által végrehajtott intézkedésekről, miután tájékoztatták a bűnüldöző hatóságokat a tárhelyszolgáltatókkal való kapcsolatfelvételtől; utasítja illetékes bizottságát, hogy tartson meghallgatást az irányelv végrehajtásának helyzetéről, és esetlegesen vegye fontolóra egy kiegészítő jelentés elfogadását az irányelv végrehajtásának nyomon követéséről;

o

o o

54. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezen állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.